

◄ چهارشنبه ۱۹ اردیبهشت ۱۴۰۳
۲۹ شوال ۱۴۴۵
■ سال سی و دوم
■ شماره ۹۰۹

همیشه‌گی



مدیری بازیگرانش را بدعادت می کند

گفت‌وگو با سمیرا حسن پور درباره حضورش در برنامه «اسکار» و بازیگری در سینما و تلویزیون

گفت‌وگو روزنامهنگار شقایق عرفی نژاد

سمیرا حسن پور بازیگری را از تئاتر و نمایشی از بهرام بیضایی شروع کرد؛ بعد سمت کار تصویری رفت و در فیلم‌ها و سریال‌های زیادی بازی کرد که آخرینش اسکار، رئالیستی‌شو ساخته مه‌ران مدیری بود

و به تازگی از شبکه نمایش خانگی یخش شد. او البته پیش از این هم در سریال‌های شبکه نمایش خانگی مثل «جیران» حسن فتحی و رئالیستی‌شوی «شب‌های مافیا» حضور داشت. حالا هم در حال بازی در سریال

آخر شب. این باعث می‌شود بازیگر و همین‌طور بقیه گروه آرامش داشته باشند. این توجه در کارهای دیگر وجود ندارد؛ یعنی مقدار زمانی که عوامل در روز کار می‌کنند خیلی زیاد است و ساعت‌های آفیش‌ها هم بد است. ولی سر کار آقای مدیری همه‌چیز خیلی فکر شده است و جو آرام است؛ کسی سر کسی داد نمی‌زند و فضای بسیار آرامی وجود دارد. خودش هم انسان محترمی است و همه‌چیز سر کار خوب است. امیدوارم دوباره بتوانم با او کار کنم.

شما فیلم «تایستان همان سال» را هم در جشنواره سال گذشته داشتید که محمود کلاری کارگردانش بود.

به‌نظم آقای کلاری یک فیلم ماندگار ساخته است. واقعا برای من تجربه درخشانی بود. در این قاب‌ها و تصاویر کیف کردم. هر لحظه‌اش برای من خوشایند بود که می‌توانم با این قاب‌ها در تصویر بمانم. نمی‌توانم بگویم چقدر برای من رویایی بود. تمام لحظه‌ها انگار نقاشی می‌شدند. فضای کار در دهه‌های ۳۰ و ۴۰ می‌گذشت و منن خیلی این زمان را دوست دارم. از گلدان‌های حیاط گرفته تا دیوارها و غذایی که می‌خوردیم- برای من جذاب بودند. خوشحالم که توانستم این فضا را از طریق این فیلم تجربه کنم. اصلا علاقه من به سینما و بازیگری به همین دلیل است که می‌توانم زندگی‌هایی را تجربه کنم که در واقعیت نمی‌شود.

از امکان تجربه زندگی‌های مختلف در سینما گفتید. جایی هم گفته‌اید وقتی می‌خواهم نقشی را بازی کنم سعی می‌کنم با آن نقش

در چند سال گذشته چندین همکاری با شبکه نمایش داشته‌اید. از تجربه این سریال‌ها بگوئید. چه تفاوت‌هایی با تلویزیون دارد؟

حتما تفاوت دارد. ممیزی‌های کمتری هست و دست‌مان برای طرح مسائل مختلف بازتر است. من سر سریال جیران بودم و آرنالیتی‌شو هم داشتم.

با توجه به این‌ن بازخوردها فکر می‌کنید مخاطب تلویزیون بیشتر است یا شبکه نمایش خانگی؟

تلویزیون پیش از این بیننده‌های بیشتری داشت، چون رسانهای است که رایگان در اختیار همه است و همه می‌توانند ببینند، اما مدتی است تعداد تماشاگرانش کمتر شده است. امیدوارم به روال سابق برگردد و باز هم همان تعداد بیننده را داشته باشد؛ برای اینکه جایگاه دیگری دارد. شما نمی‌توانید مثلا سریال پایتخت را از هیچ سریال دیگری مقایسه کنید. چه اشکالی داشت که تلویزیون اینقدر پربیننده بود؟ شبکه نمایش خانگی مخاطبان خاص‌تری دارد که قشر متوسط رویه‌بالا هستند.

احتمالا یکی از دلایلت همان مبلغ اشتراکی است که باید پرداخت کنند. دقیقا. تصور من همین است. کسانی که در شهرستان‌های کوچک هستند یا از نظر مالی ضعیف هستند، به این فیلم‌ها دسترسی ندارند. با وجود این شبکه نمایش خانگی بینندگان خودش را دارد که تعدادشان کم هم نیست.

از برنامه اسکار صحبت کنیم. چطور تجربه‌ای بود؟

من اصولا در این برنامه‌ها شرکت نمی‌کنم؛ ولی چون این کار آقای مدیری بود، رفتم. تجربه جذابی بود و صحنه‌هایش در شبکه‌های اجتماعی پربازدید شد. سر صحنه هم خیلی خندیدیم- و خوش گذشت. مدت‌ها بود اینقدر نخندیده بودم. نعیمه نظام‌دوست واقعا دوست‌داشتنی هستند و باعث شدند بخندیم. فضای خوبی سر تصویربرداری وجود داشت. خود آقای مدیری و بقیه کسانی که با آنها هم‌گروه بودم، مثل بهنام تشکر و محمدرضا هدایتی هم بسیار عالی بودند؛ برای همین نظم درباره این برنامه‌ها اصلا عوض شد.



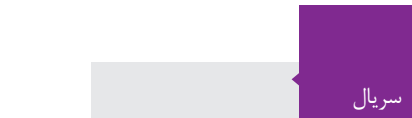
نقل قول



«**پرویزخان» سخت‌ترین فیلمم بود**

وحید ابراهیمی، مدیر فیلمبرداری: *بعد از فیلم سینمایی «موقعیت مهدی» فیلم «پرویزخان» سخت‌ترین فیلمی بود که کار کردم و البته تفاوت زیادی با دیگر تجربه‌هایم داشت. بر تره‌های قبلی در جامعه مطرح بودند و اکثر مردم آنها را می‌شناختند، اما درباره آق‌ای پرویز هداری، غیر از کسانی که در دهه ۶۰ اهل فوتبال بودند، با الان هستند، فقط معدودی ایشان را می‌شناختند. کار ما سخت بود، چون می‌خواستیم یک سند تاریخی را برای مخاطب به تصویر بکشیم.*

ایرنا



سکانس در دسرساز «افعی تهران»

سکانسی از سریال «افعی تهران» درباره تنبیه دانش‌آموزان در مدارس بسیار بحث‌برانگیز شد و واکنش‌های مثبت و منفی زیادی را به‌دنبال داشت. این سریال به کارگردانی سامان مقدم و نویسندگی مشترک پیمان معادی و پویا مهدوی‌زاده، پخش خود را از اسفندماه ۲۰۲۰ ۱۴ در شبکه نمایش خانگی آغاز کرده است.

قسمت هشتم سریال «افعی تهران» با سکانسی جنجالی همراه بود. شخصیت آرمان بیانی (با بازی پیمان معادی) پس از سال‌ها برحسب تصادف با ناظم دوران مدرسه‌اش مواجه می‌شود؛ ناظمی که خاطرات کتک‌هایش پس از گذشت سال‌ها از ذهن آرمان پاک نشده و حالا او این ملاقات را به مثابه یک فرصت انتقام‌جویی می‌داند. حالا برای عوامل این سریال با عنوان توهین به شأن و جایگاه معلم پرونده قضایی تشکیل شده است.

به‌نظر می‌رسد این شکایت در راستای صیانت از حقوق عامه و پیشگیری از وقوع جرم و به‌منظور حفظ حقوق معلمان و کارکنان نظام آموزش و پرورش کشور صورت گرفته است. غلام‌عباس ترکی، معاون حقوق عامه دادستان کل کشور در نامه‌ای از دادستان عمومی و انقلاب تهران خواسته تا ضمن تشکیل پرونده قضایی جهت رسیدگی به تخلفات سازندگان و عوامل تولید سریال «افعی تهران»، چگونگی صدور مجوز و نحوه نظارت بر تولید و پخش مجموعه مذکور از سوی ساترا به‌عنوان متولی قانونی موضوع نیز در دستور کار قرار گیرد.

ناگفته نماند، از یک منظر شاید نباید به شکل مستقیم نوع بر خورد با یک معلم یا ناظم را اینگونه نشان داد، اما باید یادمان هم باشد که در دهه‌های ۷۰ و ۶۰ تنبیه بدنی یکی از عادات مرسوم بسیاری از معلمان و ناظمان بوده و این سکانس از سریال، یادآور آن دوران است؛ دورانی که دانش‌آموزان از کتک‌های بادبیل و بدون دلیل در امان نبودند. البته هنوز هم برخی تنبیه‌های خشن در برخی از شهرها و روستاها دیده می‌شود؛ موضوعی که به‌نظر می‌رسد آموزش و پرورش بعد از برگزاری دادگاه‌های عوامل سازنده «افعی تهران» به آن رسیدگی کند.

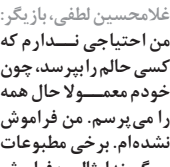
با توجه به شکایات آموزش و پرورش، غلامحسین محسنی‌از‌های در نشست با جمعی از فرهنگیان و معلمان نمونه سراسر کشور، با اشاره به این موضوع عنوان کرده‌است: جایگاه معلم در جامعه ما جایگاه رفیع و منیعی است، اما باید ببینیم که آیا در عمل توانسته‌ایم این جایگاه رفیع و منیع را پاس بداریم؟ یا تخصیص سهم، اعتبار و بودجه به آموزش‌وپرورش ما هم‌تراز با اهمیت بالای نهاد آموزش و تربیت است؟ وی در ادامه با تأکید بر تکریم جایگاه و مقام رفیع معلم و مدرسه، یادآور شده است: حرمت مراکز آموزشی و فعالان آن اعم از دانش‌آموزان، معلمان و فرهنگیان حتما باید حفظ شود؛ همانطور که حریم خصوصی آنها نیز باید حفظ شود؛ شکستن این حرمت و این حریم از هیچ شخصی و هیچ بخشی قابل قبول نیست؛ در وهله نخست خود معلمان و فرهنگیان باید پاسدار حرمت و حریم نهاد آموزش و مرکز آموزشی و دانش‌آموز باشند؛ در اینجا قطعا باید رسیدگی صورت گیرد تا حق و حقوقی از کسی ضایع نشود.
خب چه کنیم که هم حرمت معلم و دانش‌آموز و حریم خصوصی‌اش حفظ شود و هم حقی از کسی ضایع نشود؟ باید در قبال این مسائل چاره‌اندیشی کرد.

پلان

همکاری مجدد رفقای قدیمی

داگ لیمان فیلم تازه مت دیمن را کارگردانی کرد و زوج «هویت بورن» پس از سال‌ها دوباره در یک فیلم با یکدیگر همکاری کردند. به گزارش مهر به نقل از آسوشیتدپرس، مت دیمن که بیش از ۲۰ سال پیش در «هویت بورن» به‌کارگردانی داگ لیمان بازی کرده بود، لیمان را برای فیلم جدیدش «تحریک‌کنندگان» که یک کمدی اکشن درباره یک سرفرشتاشیتا است، استخدام کرد و او هم به بوستون رفت تا با دیمن و برادران افلک، کیسی وین، کار کند. لیمان در این‌باره گفت: انگار ناگهان با جتر تچتر وارد خانواده شخص دیگری شده باشم. هر خانواده‌ای دیوانگی‌های خودش را دارد و من این را دوست دارم. به‌نوعی، من الان به روزهای ساخت فیلم‌های مستقلی برگشته‌ام که نمی‌توانستیم توجه کسی را به این صنعت جلب کنیم؛ بنابراین فقط خودت هستی که کارت را با دوستانت انجام می‌دهی. این فیلمسازی مورد علاقه من است.

کوبین والش، تهیه‌کننده گفت: «تحریک‌کنندگان» در آگوست از اپل آکران می‌شود. فیلمنامه را کیسی افلک و چاک مک‌لین نوشته‌اند. در این فیلم دیمن نقش پدروی نالمید به‌نام زوری را بازی می‌کند. کیسی افلک هم یک جنتینکار خرده‌پا به نام کوبی است که برای زدی از یک سیاستمدار فاسد با او متحد می‌شود. اوضاع اما بد پیش می‌رود و مجبور می‌شوند فرار کنند. لیمان برای کارگردانی دوباره دیمن در فیلمی پس از «هویت بورن» و در نقشی بسیار متفاوت با جسیون بورن که اساسا قهرمانی فوق‌العاده بود، هیجان زیادی داشت.



فراموش نشده‌ام
غلامحسین لطفی، بازیگر:

منی‌کنند. من سر کارهای دیگر هستم و او هم می‌تواند بازیگران دیگری را دعوت کند؛ ولی اگر جایی بفهمد نقش بیه درد من می‌خورد و من می‌توانم چیزی به آن نقش اضافه کنم، حتما از من استفاده می‌کند. خودش همیشه

می‌گوید وقتی بازیگری در کنارم است که برای کار تلاش می‌کند و بازیگر خوبی هست، چرا از او استفاده نکنم؟ این را دارم نقل‌به‌مضمون می‌گویم؛ می‌خواهم از خودم تعریف کنم. می‌گوید من از بازیگری که ایده دارد و با عشق و علاقه تلاش می‌کند به نقش برسد، چرا استفاده نکنم؟ سامان هم در بازیگری من بسیار مؤثر بود. نخستین کار من در سینما هم با او بود.

زندگی کنم و آن را وارد زندگی واقعی‌ام می‌کنم.

بله. تا جایی که می‌توانم این‌س کار را می‌کنم؛ مثلا در فیلم «سه کام حبس» که نقش یک پرستار را داشتم، واقعا ۱۰ روز در بیمارستان کنار پرستارها ایستادم و از آنها چیزهایی یاد گرفتم. سر فیلم «تمشک» هم سعی کردم زیست آن شخصیت را تجربه کنم؛ مثل او چادر سرم می‌کردم و بیرون می‌رفتم. وسایل ارتباط‌جمعی مثل موبایل و لپ‌تاپ را کنار گذاشتم و خواستم تنهایی را تجربه کنم.

و اینها باعث افسرده شوید.
بله، من قبیل از فیلم «تمشک» اصلا نمی‌دانستم افسردگی چیست؛ آدم شاد و سرحالی بودم و بازی کردن در این نقش واقعا برایم سخت بود.

برای فیلم «تایستان همان سال» ۱۳کیلوکم کردم؛ چون آقای کلاری می‌گفت، این شخصیت نحیف‌تر و لاغرتر از تو است.

اینکه زیست شخصیتی را که می‌خواهم بازی کنم از نزدیک تجربه می‌کنم، اگر شخصیت مربوط به گذشته باشد درباره آن زمان هم مطالعه می‌کنم. سر کار «تایستان همان سال»، تعداد زیادی کتاب فجری خواندم؛ می‌خواستم از کنار هم قرار دادن آنها به این درک برسم که یک زن در آن زمان چطور زندگی می‌کرده است؛ چون معتقدم آن حس را باید درون خودم پیدا کنم.

از کار با همسر تان سامان سالور بگوئید. این نسبت ناخودآگاه روی کار تان تأثیر دارد؟

طرز تفکر من و سامان خیلی به هم شبیه است؛ هر دو در کار به هم آزادی می‌دهیم. اگر من برای نقشی مناسب باشم، نقش را به من می‌دهد؛

بله. سریال گرد زنی که یک داستان خیلی عجیب‌وغریب و معمایی دارد، با حرکت‌های فراوان. به‌نظم کارگردانی این کار خیلی سخت است؛ ولی سامان از پس آن برآمده است. من که خیلی از بودن در این سریال خوشحالم. برای نخستین بار نقشی دارم که کمی شبیه خودم است.



دیگر بازی نمی‌کنم

محمد فیلی، بازیگر:
آخرین کارم در سال گذشته در شیراز بود که تهیه‌کننده دستم‌زد را پرداخت نکرد

و تصمیم گرفتم بازیگری را رها کنم. کارگردان در فاز

خودش بود، فقط کار خودش را انجام می‌داد و به فکر دیگران نبود. تهیه‌کننده هم از افرادی بود که خیلی‌کار تهیه‌کنندگی نکرده بود، غیر از یک کار در امفهان که دستم‌زد عوامل آن را هم پرداخت نکرده بود. ایرنا